29 Ιουλίου 2012

Ο Μηλιτουπόλεως Ιερόθεος

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Αλλ΄ ώσπερ ο μεγαλοφωνότατος Ησαίας προεφήτευεν, «ουκ εκλείψει άρχων εξ Ιούδα και ηγούμενος» (Γεν. 49, 10) ούτω και εν τοις καθ’ ημάς η Θεία Πρόνοια

εξοικονόμησεν ίνα το επώνυμον της αγιότητος Όρος μη στερηθή των αγιαστικών δωρεών Ιεράρχου. Και εχαρίσατο ημίν τον Σεβασμιώτατον Μηλιτουπόλεως κ. Ιερόθεον, περί ού δυνάμεθα ανενδοιάστως μετά του μακαρίου Παύλου να λέγωμεν μεταφορικώς ότι «τοιούτος ημίν έπρεπεν Αρχιερεύς» (Εβρ. 7, 26). Από Κορυτσάς τελευταίον ορμώμενος και απελαθείς εκείθεν υπό των Αλβανών δια τα πατριωτικά του αισθήματα, κατέφυγεν εις την ποθητήν του μοναχικήν ησυχίαν, ην από νεότητος είχε, διδαχθείς παρά τω οσιωτάτω Γέροντι Αρσενίω[1] εν τη νήσω Χάλκη. Σεβασμώ άκρω κατεχόμενος προς τον αοίδιμον Ιωακείμ τον Γ΄, εγκατεστάθη το πρώτον εις «Μυλοπόταμον» και παρέμεινε δεκάδα περίπου ετών, αλλά μη δυνάμενος εκείθεν επαρκέσαι εις τας πολλαπλάς ανάγκας του Όρους, αυτός μόνος εν αυτώ Αρχιερεύς, μετώκησεν από δεκαετίας και πλέον εις τα της Αγίας Άννης «Βουλευτήρια»[2] παρά την θάλασσαν και εκεί τας ασκητικάς αυτού ποιεί διατριβάς, του σεβασμού απολαύων των πατέρων του Όρους και τύπον αρετής και ασκήσεως εαυτόν αυτοίς υποβάλλων. Εγγύς ήδη των 80 ετών καταπλήσσει τους πάντας, πεζή ανερχόμενος εις Καρυάς και εις αυτήν την κορυφήν του Άθω, και ως κίων δωρικός (κολώνα δωρικού ρυθμού) ιστάμενος εν ταις πανηγυρικαις αγρυπνίαις των Μονών επί 15 και πλέον ώρας. Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου »